

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Landstinget. № 123.

39te Møde.

Tirsdagen den 26de Marts.

(Fortf.)

Schouw: Det er blot et Par Ord, jeg vil yttre til Fordeel for Forslaget under Nr. 35. Det forekommer mig at have noget Stodende, at man her gjør Forskiel i Diæter. Om ogsaa Formanden skulde have noget mere at bestille, synes det mig dog ikke, at det her burde komme i væsentlig Betragtning. Der er allerede henpeget paa, at der med Hensyn til Thingene ikke gjordes Forskiel paa Formandens Diæter og paa de øvrige Medlemmers, uagtet dog Formanden har ordentligviis mere at gjøre end de Andre, og saaledes i mange andre Tilfælde. Jeg skulde derfor holde for, at det var rigtigt, at Diæterne vare lige.

Voigt: Det er i sidste Passus af § 12 bestemt, at de Omkostninger, der ved den endelige Kjendelse af Commissionen ere paalagte Parterne, skulde kunne inddrives med Udpantning. Jeg forudsætter, at det er Meningen, at det Samme skulde være Tilfældet, hvor Sagen er afgjort ved mindelig Overenskomst, idet Afslutningscommissionens Medlemmer ellers vilde kunne bringes i en ubehagelig Stilling, hvis de ved privat Søgmaal skulde inddrive deres Tilgodehavende. Jeg skal henstille til Udvalget, om der ikke foran „endelig Kjendelse“ kunde tilføies „mindelig Overenskomst eller“.

Krabbe: Det forekommer mig ogsaa mindre passende, at Formanden er tillagt høiere Diæter end de øvrige Medlemmer, skjøndt jeg jo forudsæer, at hans Stilling vil medføre meget omfattende Arbejde for ham, idet han i Reglen ikke alene kommer til at lede Forhandlingerne, men ogsaa maa forberede Sagen og samle det til dens Afgjørelse fornødne Materiale. Som Vederlag herfor er da de i Lovudkastet bestemte 4 Rbd. ikke tilstrækkelige, men Formandsposten maa betragtes som en Hæderspost, og

naar han da faaer saa meget som er nødvendigt, for at han kan dække sine Udgifter, synes det at være tilstrækkeligt, og det maa man dog antage, at 3 Rbd. ville være. Jeg maa derfor tillade mig at anbefale dette Forslag, som ogsaa har en Analogie for sig i den bestaaende Lovgivning, og om man endog ikke vil tillægge denne Analogie nogen synderlig Vægt, forekommer det mig dog, at Formanden i denne Henseende ikke bør stilles paa et andet Punkt end de øvrige Medlemmer, der maa ansees at være lige med ham. Den eneste Betænkelighed, der kunde være mod at formindske Diæterne, vilde være den, at det vel kunde blive vanskeligt at finde en duelig Formand, men det forekommer mig, at det vilde være meget sørgeligt, dersom der ikke skulde findes i Danmark 9 Mænd, der vilde være dette Hverv fuldkommen værne.

H. Jørgensen: I Comiteen fandt jeg nogen Betænkelighed ved at gaae ind paa det Forslag, som 3 ærede Herrer have stillet, men efterat jeg siden har overveiet Tingene ved mig selv, kan jeg ikke Andet end tiltræde det, og det var kun disse Ord, jeg vilde sige, at jeg agter ganske at stemme for Forslaget.

Ørsted: Jeg mener, at der er meget god Grund til, at Formanden maa have høiere Diætpenge end Boldgiftsmændene. Hans Stilling er en ganske anden, han faaer en Masse af Forretninger, der jevnligt gjør det nødvendigt for ham at forlade sit Hjem maaffæe paa lang Tid; han har at forberede Sagerne, før de blive foretagne i den samlede Commission. Han har en Stilling, som i det Hele er meget ubehagelig, man siger, at den skal være meget hæderlig, ja en stidig og upartist Udøvelse vil vistnok gjøre ham megen Være, men jeg er overbevist om, at det er en Post, der vil medføre mange Fortrædeligheder og Chicanerier. Uagtet disse betales ligesaa lidt med 4 Rbd., som med 2 Rbd., turde det dog være uhenigtsmæssigt og ogsaa ubilligt at sætte ham